

HET WAS DE TIJD VAN HET JAAR waarin de zon vroeg naar bed ging.  
De grote bruine beer sjokte naar zijn winterhol.  
De egel dook in zijn nestje van mos en blaadjes onder de schuur.  
En de vogels maakten zich klaar om naar het zuiden te vliegen.

De ganzen vertrokken als eerste. Ze verdwenen in de vaalgrijze lucht.  
De spreeuwen en de zwaluwen vlogen achter ze aan.

Algauw was iedereen weg, behalve de nachtegaal, die een gebroken  
vleugel had. Ze keek de vogels na vanuit haar nest onder een struik.

‘Wat moet ik doen?’ zong ze bezorgd. ‘Ik ben een voorjaarsvogel.’










De winter duurde lang en er was weinig voedsel. Toen er geen zaden en noten meer te vinden waren, deelde de eekhoorn zijn voorraad met de nachtegaal.

En de spechten kwamen bij haar zitten, om samen te wachten tot de warm aangeklede kinderen hun huis uit kwamen en voer voor de vogels ophingen.



A winter landscape with snow-covered dunes and a path of footprints. The scene is dominated by rolling hills of snow under a clear blue sky. In the foreground, a series of dark footprints leads from the bottom left towards the center. The background features a line of bare trees and bushes. A large, dark, snow-laden branch hangs from the top edge of the frame.

De winterdagen gingen voorbij en de nachtegaal raakte langzamerhand gewend aan het droge getik van de takken en het geknisper van de sneeuw op de wandelpaden.

Ze leerde hoe ze zelf voedsel kon zoeken. Ze leerde hoe ze warm kon blijven, diep weggedoken in een sneeuwbul.





Op een dag waren de sneeuwvlokken veranderd in sneeuwdruppels. Er kwamen groene knoppen aan de bomen. De beer sjokte zijn hol uit. En de egel liet zich weer zien.

